

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 45. Sancti alii in Gallia Episcopi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.

A. C. 476.

IX. Epist.

Flod. I.
c. II.Sigebert. in
Chr.

S. Remigius optimo a Natura ingenio præditus, & humanioribus Disciplinis imbutus, Sidonio Judice in Eloquentiæ Palæstra palmam sua ætate omnibus præripuit. Scientiarum studio pietatem junxit, ex puero morum gravitas, & innocentia elucebat. Hinc Bennagio, Episcopo Rhemensi, defuncto unanimi totius populi consensu, ipso frustra reluctante, nam juvenis erat viginti duorum annorum, ad Sedem vacantem implendam electus est. Eventus docuit, digitum Dei ad hanc Electionem fuisse operatum. S. Remigius septuaginta quatuor annis Ecclesiæ Rhemensi dignissime præfuit. Anno 471. ordinatus fuisse creditur.

§. XLV.

Sancti alii in Gallia Episcopi.

Sid. IX ep. 10. Greg. Tur. II. hist. c. 23. Sid. VII ep. 10. IV. ep. 10. I. ep. 1. Martyr. 10. Jan. 29. Jul. Sid. VIII. ep. 15. IV. ep. 24. Multos alios in Gallia Episcopos eximia Sanctitate fulsisse Sidonius litteris consignavit. Inter illos celeberrimi habentur Aprunculus Lingonensis, qui Sede sua pulsus, cum in Arverniam venisset, ab ipso Sidonio Successor in Sedem Claramontanam designatus est. Auspicius Episcopus Tullensis, Censurius Episcopus Antiffiodorensis, cui Constanus, Sidonii in paucis amicus, S. Germani vitam inscripsit. In Ecclesia dies decima Junii Censurii memoriæ sacra est, & 29. Julii Prosperi Aurelianensis memoria agitur,

agitur, qui ut honorem S. Aniani Antecessoris sui augetet, apud Sidonium precibus instabat, ut Bellum Attilæ scriberet. Sed ille rogavit, ut excusatum se haberet.

Unus ex Optimatibus Palatii, cui nomen Maximus, pecunias mutuas dederat Turpioni, olim Tribuno. Iste gravissime ægrotans, cum ad solvendum urge- retur, Sidonium, utriusque amicum, rogavit, ut sibi dilationem obtineret. Maximus Tolosæ habitabat, ad cujus prædium, quod prope Civitatem habebat, & forte tunc erat, Sidonius se contulit. *Advenienti mihi, inquit, ipse obviam processit, sed totus mutatus. Semper antea videram corpore erectum, liberali ingressu, voce expedita loquentem, & fronte porrecta; tunc vero habitus, ingressus, color vultus, modestia, omnia Religionem spirabant. Capillitium breve erat, barba prolixa, tribus pedibus sellæ, qualibus vulgus utitur, solito grossiora ad portas siparia pendebant, nullæ in lecto plumæ, nec purpura mensam ornabat. Convivium bonum, sed frugale, & plura legumina, quam carnes inferebantur. Optima quæque hospitibus, non ipsi destinabantur. Cum a mensa surgeremus, submissè quæsi ex adstantibus, quodnam ex triplici vitæ genere amplexus fuisset, an Monachi, Clerici, vel Penitentis? responderunt, haud diu ante illos dies fuissè initiatum Sacerdotio,*

Hist. Eccles. Tom. VI.

lii

quod

Sæculum V. *quod ut admitteret, civium suorum in vi-*
 A. C. 476. *rum affectum impulisse invitum.*

Narrat deinde Sidonius, Maximum, a se rogatum, ut Turpioni moram concederet, non solum spatium unius anni indulgisse, sed etiam usuras omnes, quæ ipsa Summa majores evaserant, donasse, & promississe, si Turpio moreretur, nihil se a filiis exacturum, nisi quod a lenitate Sacerdotis non abhorreret. Nullibi alias, quis hic Maximus fuerit, occurrit, & quia inter Episcopos Tolosanos non recensetur, credere oportet, simplicem Presbyterum fuisse. Nihilominus hæc Historia ideo memoratu digna fuit, ut notaremus, quantæ mutationis in exteriori etiam conversatione ordinis Clericalis susceptio causa esset.

e. Gall. Chr.
to. I.

§. XLVI.

Basilisci epistola ad Episcopos.

Cum in Oriente Basiliscus, Zenone fuga elapso, Imperator haberetur, Delegati ab Alexandrinis ad eum missi sunt, qui impetrarunt, ut Timotheus Elurus ab Exilio, in quo annos octodecim exegerat, revocaretur. Ergo Timotheus Constantinopolim venit, atque a suæ Factionis hominibus excipitur, acclamantibus: *Benedictus qui venit in Nomine Domini.* Ecce autem, dum eum Alexandrinorum cohors ex Basilisci Palatio ad Ecclesiam cum

Sup. §. 40.
Evagr. III.

c. 4.

Sup. §. 20.

Theod. Lect.

1. p. 550. ep.

4. Simpl. pp.